

כשמו בן הוא

ב חיפה, התגשה משאת נהוגה בידי שמו עון שלומיאל בסנדר נהוג בידי אהרון נאחס, פצעה את נהג הסנדר ושניים מנוסעיו.

★ ★ ★

אינפורמציה מדוייקת

ב תליאכבי, הופיע העתון הצרפתי של מפא"י לאינפורמטיון, כששניים מעמודיו מודפסים ברומנית, שיכיים לעתון הרומני ויאצה נואסטר, גם הוא של מפא"י, המודפס באותו בית-דפוס, השייך אף הוא למפא"י.

★ ★ ★

חוסר-סולידריות

ב המבורג, גרמניה, חזו שלושה מלחים אוסטריים ברכוניות-עירום שרקדו באחד ה- קברטים, השתכנעו מלהט הריקוד, פשטו את בגדיהם והצטרפו לריקוד-העירום, הופתעו ל- מראה הרקדניות שנסו כבהלה, ולמראה שוטרים שהובילו לתחנת-המשטרה.

★ ★ ★

השיבו וזיבר ושב

ב ראש העין, חיפש אברהם מצעוד אחר מקום בטוח לשמירת 8000 הלירות שחסך, פנה למספר בנקים כמתח-תקחה, לא השתכנע מיכולת שמירתם, הבטיח את הכסף בצריפו, פיזרו בכלי-מטבח שונים, בבגדים ובפחים מסוי- זרים בכל חלקי הבית, נדהם כשגילה שאלמוני פרץ לצריפו, אסף את כל הכסף מכל מקומות המחבוא.

★ ★ ★

מאבק המינים

ב ג'רירייה, תורכיה, הודיע האלמן עבד- אלה פהליואן (92), שהתפרסם בשנות התש- עים של המאה הקודמת כמתאבק בעל-שם, ושי- הוא כיום אב לארבעה בנים, 16 נכדים ו-26 נינים, כי החליט לשאת אשה שניה, השיב לשאלות עתונאים סקרנים: "גלחתי בהרבה קרבות וניצחתי את גדולי המתאבקים של ימי- האם אתם מפקקים ביכולתי לספל באשה אחת?"

★ ★ ★

על החשבון

ב תליאכבי, גנבה נערה בת 16 ארבעת אלפים לירות, שאביה צבר בארון למטרת נדוניה בעת שתינשא, מסרה את הכסף לצעיר, שהבטיח לשאתה לאשה.

★ ★ ★

טובות השתיים מזו האחר

ב תליאכבי, אחרי שהמשטרה לא הצליחה לגלות את הפושע שאנס תינוקת בת שנה וחצי, פירסם מעריבי ידיעה על שתי נשים ער- ביות מכפר-סיריה, שנעצרו על-ידי המשטרה כי- חשודות בחניקת חילד בן-יומו, הכתיר את הי- דיעה בכותרת: "נעצרו שני חשודים באונס הפעוטה."

★ ★ ★

משחק המלכות

ב לונגבייק, קליפורניה, נבחרה ליאונה אניס כמלכת-היופי של ארצות-הברית, גפי- סלה אחרי יום כשהתגלה שהיתה נשואה פעי- מיים, החזירה את כל המתנות שקיבלה, וזכתה כתיבת פיצויים על סכום של 30 אלף דולאר ממרי היל, שנבחרה כסגניתה בתחרות מקומית במדינת מרילנד, על כי שללה ממנה במרמה את הזכות להשתתף בתחרות על תואר מיס ארצות-הברית.

★ ★ ★

המגנבת המיוחרת

ב תליאכבי, הוציאה תנהלת רכבת-ישראל כרטיסי-כניסה ברכבת לטנטורה, עליהם רשום: דמי נסיעה 760 פרוטה, בול בסחון 70 פרוטה, סך הכל 840 פרוטה.

★ ★ ★

חר גדיא

ב נצרת, רדף הרועה אחמד מוחמד מעיגל, 14, אחר גדי שברח מעדרו, ניסה להוציאו מתוך באר אליה נפל, נפל גם הוא לתוך הבאר, נהרג.

★ ★ ★

ב מנצ'סטר, אנגליה, הוזמן הלורד אולט- רינגהם לדו-קרב על-ידי מלוכני איטלקי, הודיע שהוא מוכן להתמודד עמו בדו-קרב של מטריות.

..נאצר! צעקו הרוסים - כורם סעיד! צעקו המצרים - ..שי

תקריט בפיס

מבט מעבר לחסך / מאת שלום כהן

איצטדיון. קבוצת מצררים, במדים לבו הכרויה בצורה זו על פתיחת הפסטיבל. באותה שניה ממש נכנסה שורה אר של גברים ונשים אל תא-הכבוד. היו חברי הממשלה הסובייטית ומנהיגי המס הקומוניסטית הסובייטית. אפשר היה ל חין היטב בכמה מהדמויות המוכרות ין חרושצ'וב, בולגנין, ז'וקוב. מכל עבר נש מחיאות-כפיים — לא ממושכות ביותר, נלהבות ביותר.

מן הקצה השני של האיצטדיון הש קבוצה שניה של מצררים לתריעה ראשונה, וכשנרמו הצלילים, קם נשיא סובייט העליון, המרשל חרושילוב, ל את הבאים למוסקבה בשם השלום והידי ממנהרת הכניסה הופיעו עשר בתו בשמלות צבעוניות, נוסאות וזי פר בהגיען אל מול במת-הכבוד, החלו מפו



המשלחת המצרית בתמונת-ענק של המשתתפות. נחשבו בהתלהבות על-י

את הפרחים. אחריהן נישאו סמל עני הפסטיבל ודגלי הארצות המשתתפות. שורת נערות נושאות פרחים. הפעם נ בחזרות אל תא-הכבוד עצמו, חילק לכל יושב. אחת הנערות ניצלה את ההזו להתנשק עם אשת חרושילוב, שישיבה במרכז השורה.

מתוך שורות הקהל הופרחו, כאיל סי הסכם מראש, מאות כאלונים צבו ויונים, שנישאו ברוח המהירה. המי שפתחה את המיצעד היתה האוסט "פיס! פיס!" קראו הרוסים את הו האנגלי ל"מיר". בין הקהל היו כנראה צות מאורגנות, אשר ידעו את התו השונים לסיסמאות היום, ואשר נוע הוביל את חבריהם במצעג ההתלהבות

המשלחת מאנגליה צעדה שניה. "אל- אל-סלאם!" קראו הרוסים, בכלל — סלאם!" היתה קריאה שכיחה מאד במ היום, כשם שהמשלחות הערביות היו

כשמאות אלפי אנשים הצטופפו על המדרכות, השתפכו לרחוב והשאירו רק נתיב צר מאד לתהלכה. אני לא יודע מה קרה לקהל הזה! אף פעם לא הפר את הסדר כמו היום, התפלא שוטר רוסי, לבוש מעיל לבן מבהיק, "אין דבר טובאריש! אין דבר!" השיב לו בחור צעיר. "היום הכל מותר!" וכדי להוכיח לו את דבריו הלכה למעשה, חיבק אותו והטביע לו נשיקה על שפתיו. הקהל פרץ בסערת צחוק ומחיאות-כפיים.

שעתיים וחצי נמשכה הנסיעה. שעתיים וחצי של רעש, מוסיקה, מחיאות-כף, לחיצות יד, החלפת מזכרות ומעל הכל — "מיר! מיר!"

מתזה כזה אין במימיים. ללא כל קשר עם מדיניות או חישובים איסטרגיים, הפגין האדם הרוסי הפשוט את רצונו הכנה בשלום. רק לפני עשר שנים עבר מלחמה קטלה 20 מיליון נפשות סובייטיות, והפכה את מחצית מולדתו לעיי חרבות. אם אוקראינית צעירה סיכמה את הכמיהה במלה אחת: "למענו!" בהושיטה אל המכונית את תינוקה בן השנה. גם כאשר בן מוסקבה אומר "דרר ז'בה", הוא מתכוון באמת לידדות. שנים כה רבות היה מנותק ממגע עם העולם החי צוני, עד כי עתה הוא באמת מתגעגע לדיד דות והיכרות עם בני העמים האחרים.

ז'וקוב וורושייב

א זרם כל ההתלהבות וההשתוללות של המצעד היו רק הקדמה למה שי ציבה לנו באיצטדיון. לפני פחות משנתיים היה אזור לוז'ניק שטח חקלאי בשולי הבריה הסובייטית. עתה עומד עליו איצטדיון גדול, בנוי בצורת עיגול של בטון, בו יכולים לשבת 100 אלף איש. מסביבו מותרעים מיגרשי חניה ורחבות לעריכת תחרויות ספורט שונות כמו גלישה על הקרח, שחיה, התאגרפות.

במבואת האיצטדיון ניצבו עשרות עגלות לבנות, בהן מכרו נשים משקאות קרים, גלידה, גלויות-דאר, סמלים ואפילו ספרים. כל המוכרות מאורגנות בקואופרטיב, והן עובדות בו במשכורת. הקואופרטיב עצמו שייך לממשלה, וממנה הוא מקבל את הי- סחורה ואליה הוא מחזיר את הרווחים. לכי בוד המאורע, חילקו העגלות סוהה קרה, חינם לכל דורש.

כפינים האיצטדיון ישבו 100 אלף איש וחיכו לפתיחה. ההתרשמות הראשונה היתה של ים צבעוני ותוסס. הרוסים לא באו הנה בבגדי-עבודה, הם לבשו חולצות צבעוניות ומלבושים לאומיים, מדוי משקמים בארונות במ יוחד למאורעות כאלה. מדי פעם הועף מבט מודאג לשמים, שהתבלרו והתעננו חליפות. התחנה המטיאורולוגית הודיעה כי בשעה שלוש ירדו גשמים. אולם חזאי מטיאורול- לוגי נשאר חזאי מטיאורולוגי, גם כצל הי- קרמלין. לא ירדה אף טיפת-גשם אחת, וכל המאורע התנהל כמו-אחרי קיצי ונאה.

שתי יקות לפני השעה שלוש, הופיעה בתא-הכבוד דמות קטנה לבושה מעיל לבן: המרשל ז'וקוב. הוא הסתובב מעט, החליף כמה מלים עם האנשים שעמדו מן הצד. כי עבור כמה שניות הצטרפה אליו עוד דמות: המרשל חרושילוב. השניים הביטו סביבם, כמו מנהלי-תיאטרון שיצאו לסקור את הי- יושבים באולם, ונראים מרוצים ממספר המבקרים. אחר-כך שוב נעלמו השניים, וכל העיניים הופנו אל מחוגי השעון, שהתקרבו לשעה שלוש.

"פיס! ארי-סלאם!"

ב שעה שלוש בדיוק, נשמעה תרועת תצוצרות מכיוון המעקה הימני של הי

א רם אחר יכול להשתגע ברחוב; זה מעציב. חבורה שלמה של אנשים יכולה להשתכר ולהשתולל ברחוב; זה עלול להיות מושעשע או מחריד. כששבעה מיליון איש יוצאים מגדרם ברחוב — זהו מאורע גדול.

בביקר פתיחת הפסטיבל לנוער ולסטו- דנטים, יצאו כל חושבי מוסקבה לרחוב לצי- עוק, לשיר, למחוא כף ולרקוד. התחלת החגיגות נקבעה לשעה 12 בצהריים. 122 המשלחות השונות התרכזו ברחבת-הענק של התערוכה החקלאית, הסתדרו מתחת לפסל הנחושת המפוסם, המסמל את הי- סולידאריות בין פועלים ואיכרים.

לכל משלחת ניתנו משאיות בצבע אחר. לישראלים הוקצו שש משאיות צהובות. לפנינו התנופף הדגל הירוק-לבן-שחור-אדום של עיראק; משמאלנו הסהר האדום של טו- ניסיה. בין המכוניות, שטטו כמה בחורות אריקאיות, כשדגלון ארצן תקוע קשיטוט בשערן. שתי יפהפיות שבדיות, לבושות חצאית קצרצה של אתלסיות, עמדו במרכז קבוצת צלמים מכל הלאומים והצבעים.

בשעה 12 בדיוק, נעה השדרה הסגונית. משני צדי הכביש הצטופפו המונים שנופפו דגלונים וקראו את סיסמת המיפגש: "מיר אי דרוז'בה!" ("שלום וידידות!") מישהו החזיק דגלון ישראלי ודגלון סעודי ביד אחת.

"מאכט שורם!"

ב כ כ שהתקרבונו אל מרכז העיר, נעשתה הנסיעה איטית יותר, הצפיפות גדולה יותר. רחוב ירוסלבסקי הוא רחוב רחב מאוד — שמונה מכוניות יכולות לנסוע זו בצד זו. אולם באותו בוקר נראה הרחוב צר מאד, ובמרכז הכביש לא נותר מקום אלא לשלוש משאיות בחזית אחת. כל שאר השטח היה שחור מאדם. על גגות הבתים התנשא יער האנטינות של מקלטי הטלביזיה, כשמסביבן כרוכים אשכולות של אנשים. בהצטלבויות עמדו חשמליות ואוטובוסים — כמה מציינות לאלה שיפסו עליהם.

לפני המשלחת הישראלית נסע רוכב-אר- פנוע, שנשא שלט גדול ועליו שם ישראל ברוסית. על המשאיות שרו החברה משירי ציון, או השיבו במקלה לקריאות המוס- קבאים: "מיר אי דרוז'בה! שלום! שלום!" לאורך שתי המדרכות נקבעו צוורי-ענק, בי- גיבה של שתי קומות, המתארים אנשי מק- צועות שונים, עוסקים בעבודתם: חקלאי נושא טוריה על שכמו, פועלת ארינה מה- זיקה הבילת בו, מדען ליד קליע מונחה.

מתוך ההמון ניתר גבר צולע, קטוע רגל, אל המכוניות הישראליות, ובדמעות צעק: "שולם! שולם! שולם עליכם!" הוא לא היה היהודי היחידי שניגש אלינו. התקרבו נשים זקנות, גברים צעירים ובחורות יפות, אשר השירים העבריים והדגל הישראלי דחפו אותם להשתמש במשפט אידיש משובש ו- רחוי התרגשות. זקן אחד רץ אחרי המשאית שלנו, ושלוש פעמים נכרכו ורועותיו סביב צחאר ישראלי. הוא התרומם אל גובה הנוסע, נישק אותו וככה. "שולם! שולם! מאכט שולם!"

הל עדרו גם כמה רוסים בודדים, שלא תלהבו כל-כך. המשלחת הישראלית, כמו אותו גבר מוצק, שהצביע על דגל המדינה, ניפנף בביטול: "אתם לא כסדר! עושים מל- חמות כל הזמן!" או הרוסיה האמהית, שי- צעקה אלינו בטון של היסטריה: "מיר! מיר! אתם באמת רוצים מיר?" היה גם מישהו שיעץ: "סלקו את בן-גוריון ואז יהיה שלום!"

"אין דבר, טובאריש!"

א ידו המושכנו במסלול שנקבע לנו, לא היינו מגיעים למועד פתיחת הפסטיבל באיצטדיון על-שם לנין. ולא להגיע למשהו בזמן במוסקבה, איננו מקובל. כי כאן הי- רכבת מגיעה בזמן, ההצגות מתחילות בי- זמן, — ממש פולחן מחוגי השעון. הנסיעה במרכזה-העיר דמתה יותר לחזילה,